

Ellerimiz Doğurur Mutluluk Güneşimizi

– ERHAN TIĞLI · 22 Haziran 2024

ELLERİMİZ DOĞURUR MUTLULUK GÜNEŞİNİ

Tıp uzmanlarına göre, ellerimiz beynimizin uzantısıdır. Estetik cerrahide ise el, yüz güzelliğinin tamamlayıcısı sayılır. Ellerimiz taşır bugünümüzü yarınlara, onlar kolaylaştırır yaşamayı, onlarla savaşıyoruz dağ gibi zorluklarla, onlarla yeneriz güçlükleri, sorunları.

Antik filozoflar insanın elleri olduğu için mi akıllı vardır, yoksa akıllı olduğu için mi elleri vardır diye düşünmüşler ve sonunda, “insan elleri olduğu için akıllıdır, el ilk alettir” demişlerdir. Engels, uygarlığın insan emeği üzerinde yükseldiğini, emeğin de el sayesinde ortaya çıkabildiğini belirtmiştir. Düşünce el sayesinde esere dönüşebilir.

Ahmet Hamdi Tanpınar, “Bizi biz yapan ellerimizdir” diyor. Booker T. Washington, “Toplumsal ağırlıklı konularda parmaklar gibi ayrı ayrı olabiliriz; ama ortaklaşa yaşayabilmemiz için el gibi bütün olmak zorundayız” diyerek dayanışmanın gereğini vurguluyor. “Bir elin nesi var, iki elin sesi var” diyor atalarımız bu konuda. Sevmek, sevdiğiyle el ele vermek, el ele tutuşmak değil midir?

Maxilian Schell’e göre, “Mağara duvarlarına ellerinin izini bırakan ilk insanlar, insan kardeşlerine bir düş, bir düş ülke önermiş, onu kendini aşmaya, yücelmeye çağırmışlardır.”

Aristoteles, elleri aletlerin aleti, İmmanuel Kant, insanın dış beyni olarak tanımlar. Kimi yiyecekler el değmeden hazırlanmıştır diye övülür. Oysa onu hazırlayan makineyi, aleti el yapmış, el çalıştırarak hizmetimize sunmuştur. Alet işler, el övünür...

Romain Gray, “Düşünceler eninde sonunda ellerle biçimlendirilir. Düşünceler onlara vücut veren ellerin yumuşaklığının ya da kabalığının biçimini alır” diyor, düşünceyle el arasında bir bağıntı kuruyor. İkisinin

birbirine ihtiyacı vardır: Düşündüklerimiz ellerimizle yapmazsak düşüncelerimiz soyutluktan kurtulamazlar, düşünmeden çalışan el ise kendini boşuna yorar. “Hiç kimse başarı merdivenlerini elleri cebinde çıkmamıştır” diyor J. K. Moorthfat. Ellerimiz cebe sokulmak için değil iş yapmak, kendimizi kanıtlamak, savunmak içindir. Ellerimizi iyi kullanmasını bilelim, yoksa başka eller bizi kullanırlar, çıkarıcılara maşa oluruz. Ellerimizi karşımızdakini rahatsız etmek için kullanmayalım aynı zamanda. Montaigne, “Sizi eleştirenlere pençelerinizi değil, ellerinizi uzatın” diyor. Yapılan eleştirilere kızmayalım. Eleştirmen bize yardım etmek için ellerini uzatan kişidir.

“Her ne yap, becaip izzet-i nefsinle geçin

Kimseden bekleme yardım, iki el bir baş için.”

Böyle diyor Neyzen Tevfık. Oysa kimi kişiler, kendilerine değil de başkalarına güvenirler, birinin gelip kendilerini kurtarması umuduyla ömürlerini beklemekle geçirirler. Bir özdeyişe göre, elleriyle çalışan adam amele; elleriyle birlikte zihnini çalıştıran adam usta; ama elleri, zihni ve kalbiyle çalışan adam sanatçıdır.

Böyle özlü sözler hep elimizin altında olmalı, bize kılavuzluk etmelidir. Ayrıca elimize geçen kitapları okumalı, onlardan yararlanmasını bilmeliyiz. Mutluluğumuzun güneşini doğurtmak kendi ellerimizdedir, başka ellerde değil!

İşte o zaman yediveren gülü olur ellerimiz. Başkalarının sahte güneşlerine kanmaz ve ellerimizi gelecek güzel günlere uzatırız, doğruya, iyiye, güzele doğru yol alırız. Atatürk'ün eliyle gösterdiği uygarlık olur hedefimiz, amacımız.

*** Erhan Tıǒlı***

Tüm ifadeler:

23T.C. Zümrüt Erkan, Gönül Aker Büyükyılmaz ve 21 diğer kişi